imprimé sur www.torah-box.com/torah-pdf

כה: ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

שפעו מרזבי דציפורי דמא. מפרש בירושלמי דיהב נפשיה על גזרתם פירוש נפך דמו על יחוד השם תוספתא פ"ג שנתן נפשו על המילה:

ועל רבו שלימדו חכמה. כפרק אלו מציאות (כ"מ דף לג. ושם) פליגי רבי יהודה ורבי יוסי ברבי יהודה אומר כל שרוב חכמתו היתנו ורבי יוסי אומר אפילו לא האיר עיניו אלא כמשנה אחת זהו רבו ומסיק שם עולא אמר תלמידי חכמים שבבבל קורעין זה על זה כרבי יוסי ס"ל ופוסק רב שמת כרבי יוסי ופי' רבינו חננאל דהכי הלכתא ובשאלתות דרב אחאי פוסק כרבי יהודה דאמר כל שרוב חכמתו היתנו ומפרש בפר' אלו מציאות בתוספתא דהיו קורעין קריעה [דאין] מתאבלה וכן פירש רבי יצחק בר יהודה ויותר היה נראה לי דמעשה רב דשמואל עבד כרבי יוסי כדאי' התם ורבא אמי מפרש מילתא דרבי יוסי ורבי אלעזר בירושלמי אמי עבד כוותיה ושמא היו מתמירין על עצמן:

כרבא

כי מטו אגישרא קמו גמלי אמר להו ההוא טייעא מאי האי אמרו ליה רבנן דקא עבדי יקרא אהדדי מר אמר מר ניעול ברישא ומר אמר מר ניעול ברישא אמר דינא הוא דרבה בר הונא ליעול ברישא חליף גמליה דרבה בר הונא נתור כביה ושניה דההוא טייעא פתח עליה ההוא ינוקא גזע ישישים עלה מבבל ועמו ספר מלחמות [6]קאת וקפוד הוכפלו לראות בשוד ושבר הבא משנער קצף על עולמו וחמם ממנו נפשות ושמח בהם ככלה חדשה רוכב ערבות שש ושמח בבא אליו נפש נקי וצדיק כי נח נפשיה דרבינא פתח עליה ההוא ספדנא תמרים הניעו ראש על צדיק כתמר נשים לילות כימים [7][על משים לילות כימים] א"ל רב אשי לבר קיפוק ההוא יומא מאי אמרת אמר ליה אמינא אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו איזובי קיר לויתן בחכה הועלה מה יעשו דגי רקק בנחל שוטף נפלה חכה מה יעשו מי גבים א"ל בר אבין ח"ו דחכה ושלהבת בצדיקי אמינא ומאי אמרת אמינא בכו לאבלים ולא לאבידה שהיא למנוחה ואנו לאנחה חלש דעתיה עלייהו ואתהפוך כרעייהו ההוא יומא לא אתו לאספודיה והיינו דאמר רב אשי [8]לא בר קיפוק חלין ולא בר אבין חלין רבא כי הוה אתא לדגלת א"ל לבר אבין קום אימא מילתא קאי ואמר באו רוב שלישית במים זכור ורחם תעינו מאחריך באשה מבעלה אל תזניחנו כאות מי מרה (חנין יוחנן זירא אבא יעקב יוסי שמואל חייא מנחם סימן) רבי חנין חתניה דבי נשיאה הוה לא קא הוו ליה בני בעא רחמי והוו ליה ההוא יומא דהוה ליה נח נפשיה פתח עליה ההוא ספדנא שמחה לתוגה נהפכה ששון ויגון נדבקו בעת שמחתו נאנח בעת חנינתו אבד חנינו אסיקו ליה חנן על שמיה כי נח נפשיה דר' יוחנן פתח עליה ר' יצחק בן אלעזר קשה היום לישראל כיום בא השמש בצהרים דכתיב [9]והיה ביום ההוא והבאתי השמש בצהרים ואמר ר' יוחנן זה יומו של יאשיהו כי נח נפשיה דר' יוחנן יתיב רבי אמי שבעה ושלשים אמר רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא רבי אמי [10]דעבד לגרמיה הוא דעבד דהכי אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן [11]אפילו רבו שלימדו חכמה אינו יושב עליו אלא יום אחד [12]כי נח נפשיה דרבי זירא פתח עליה ההוא ספדנא ארץ שנער הרה וילדה ארץ צבי גידלה שעשועיה אוי נא לה אמרה רקת כי אבדה כלי חמדתה כי נח נפשיה דרבי אבהו אחיתו עמודי דקסרי מיא דרבי יוסי [13]שפעו מרזבי דציפורי דמא דרבי יעקב אתחמיאו כוכבי ביממא דר' אסי איעקרו כל אילניא דר' חייא נחיתו כיפי דנורא מרקיעא דר' מנחם [14](בר' יוסי) אישתעו צלמנייא והוו למחלצייא דר' תנחום בר חייא איתקצצו כל אנדרטיא דר' אלישיב איחתרו שבעין מחתרתא בנהרדעא דרב המנונא נחיתו כיפי דברדא מרקיעא דרבה ורב יוסף נשוק כיפי דפרת אהדדי דאביי ורבא נשוק כיפי דדגלת אהדדי כי נח נפשיה דר' משרשיא טעון דיקלי שיצי ת"ר מפני צורת החסיד שנשתנית דרבי מנחם בנו של קדושים שלא נסתכל אף בצורה של זוזא כדאמרינן בערבי פסחים (דף קד.): **והוו למחלנייא.** כמו שהומלקה במעגל ונמחלנים שכה מטחין טיט הכותל: **אנדרטא.** צורת הצלמים שעושין על שם המלך שמת: **שבעין מחתרין.** דנגנים דנזכותיה לא הוו אתו נגנים: **כיפי דברדא.** אבנים: **נשוק כיפי.** כיפאות של גשרים נשתבכו ונשקו זו את זו: **שיצי.** קוליים: ואלו

קמו א מיי' פ"ט מהלי' תלמ' הלכה יב טיש"ע י"ד סי' רמב סעיף כה [וסי' שעד סעיף יז]:

רבינו חננאל

אמר ליה רב אשי לבר קיפוק בהא יומא דנח נפשיה דרבינא, מאי אמרת עליה. פירוש בר קיפוק [זבר אבין] הוה ספדנא ושאלינהו מהו ההספד שתספדו עליו, וכיון שאמר לו בר קיפוק, בארזים נפלה שלהבת מה יעשו איזובי קיר, כלומר כולי עלמא לגביה כאזוב נבי ארז נינהו (כולהו) [כו'], יבר אבין אמר. בכו לאובדין ולא לאכידה כו'. חלש דעתיה דרב אשי, אמר, שויתון לגביה כאזוב של קיר והוא כארז מכלל שהוא גדול ממני, נעשה להן חולי ונהפכו רגליהן שאינן יכולין להלך. ולא יצאו בהספד. וזהו שאמר רב אשי כיון שרגליהן של אלו הפוכות, אינן ראוין לחליצה. כי נח נפשיה דר' יוחנן, יתיב עליה ר' אמי שבעה ושלשים. ואסיקנא, אפילו רבו שלמדו תורה, אינו יושב עליו אלא יום אחד. ואמר ר' יצחק בר אמי, [6]חגיא, חכם, כיון שהחזיר פניו מאחורי המטה שולל. פתח עליה ההוא ספדנא, ארץ שנער הרה וילדה. פי' שנער בכבל. ארץ צבי, ארץ ישראל. רקת, זו טבריא שמת בה. ת"ר

---

6) לפניו בנמ' אותה זה לעיל פוף ממוד ל' ופי' כתוס' שם ד"ה חסס.

מסורת הש"ס

6) [פי' אפי' עיפות רעות כאות לגאות כשמתו עתיד], כ) ס"ת, ג) יומות קג. [ע"ש], ד) [נכרסות מת. וש"נ], ה) מגילה יי., ו) [סנהדרין קט.], ז) [ל"ל כרבי סימאי ועי' תוס' שבת קמט. ד"ה ודיוקני ותוס' עמודים קד. ד"ה דלא ותוס' ע"ז נ. ד"ה הנ"ג], ח) [דברים כה], ט) [עי' יעב"ן], י) [וע"ע רש"י כתובות מג: ד"ה אמר ר"ז ועי' תוס' מנחות מ: ד"ה ר"ז אמר], כ) [ע"ל לקמן כו.], ל) [פרשת קדם סי' קלא], מ) רש"ת.

תורה אור השלם

1. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים וְהֵבֵאתִי הַשֶּׁמֶשׁ בַּצָּהֳרָיִם וְהַחֲשַׁכְתִּי לָאָרֶץ בְּיוֹם אוֹר: עמוס ח ט

מוסף רש"י

זה יומו של יאשיהו. שמת בתרב של שנים, כמו שאמרו הנוחתינו (תענית כב:) אין לך תרב של שנים יותר מפרעה נכה שאמר לו ניתשיה (דהי"ב לה) מה לי ולך לא עליך אתה היום, לא עליך אני בא היום כי אם לעבור דרך אלעך אל בית מלחמתי (עמוס ח ט). לגרמייה הוא דעבד. אין אדם מוזה לי (ברכות מח:) יחיד הוא בדבר ואין הלכה כמותו (שבת לח:). **כי נח נפשיה דר' זירא.** ר' זירא עלה מבבל לארץ ישראל ומת שם כעוברים (מגילה ו:). **ארץ צבי.** ארץ ישראל, גידלה שעשועיה. של שנער (שם). **שפעו מרזבי דציפורי דמא.** אדם גדול היה, לאשתעיק דמלכיהו היה (סנהדרין קט:).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com